

7/7-Optreden van Willem Vermandere

Organisatoren zijn in de zevende (!) hemel...

In het vorige Raakpuntnummer vertelde ik iets over de wilde plannen van 'de 7'. Er werd heel wat vergaderd en in de eerste week van juli kreeg de plaats van gebeuren (lees: de Spermaliehoeve in Middelkerke) een ware metamorfose. De muren van de vierkantshoeve kregen een likje verf, er werden de nodige vlaggenmasten (met vlaggen) neergepoot in de wei, de schuur werd 'stofvrij' gemaakt en een boerenkar werd omgetoverd tot podium, er verscheen een tent (die dienst zou doen als bar), 1000 stoelen werden aangevoerd net als een grote toiletwagen, er werd een groot ledscherm gemonteerd en de nodige verlichting en geluidsapparatuur kregen een plaatsje en dan werd de koeienweide ook nog omgetoverd tot een grote (verlichte) parkeerplaats.

En dan was het eindelijk zover: het kalenderblaadje wees 7.7.17 aan. In de vroege morgen gonsde het er al van bedrijvigheid en om klokslag 7 ('s avonds ;-)) weerklonken de eerste accordeontonen van Astrid Sioen, die zich al musicerend tussen de menigte begaf. En menigte is het

juiste woord; zo'n 1000 mensen rolden of stapten het terrein op. De sfeer was prima en iedereen genoot ervan met volle teugen. Maar om 20 uur moest 'het' dan nog beginnen. Na een inleidende toespraak van bezieler Dirk Demarcke (één van 'de 7') en een 'woordje' van de 93-jarige Godfried Mehuys (de man die de 44 vorige optredens van Willem op die hoeve realiseerde) konden Willem Vermandere en zijn drie muzikanten het podium bestijgen. Het werd een wervelende (!) mix van oude en nieuwe liedjes, van vertellemen ten en gedichten, van meezingertjes en luisterliederen, van instrumentaaltjes om u tegen te zeggen... en toen werd het pauze.

De aanwezigen (waarvan de helft in en de andere helft buiten de schuur een zitplaatsje hadden gevonden) trokken richting bar, waar de vele vrijwilligers zorgden voor de nodige natjes. Het plaatselijke biertje smaakte en ook de 1000 (!) worsten vonden een gretige afnemer. En toen begon deel twee. De zon was nog steeds van de partij maar ze richtte haar deugddoende stralen minder en minder op het grote

scherm zodat de live-beelden van Willem en groep nog meer tot hun recht kwamen. Het werd later en later (al was er van verveling geen sprake) en de 77-jarige zanger werd wat moe. Na nog een bisnummer verliet hij het podium om nog heel wat handtekeningen te gaan plaatsen op cd's of boeken van hem. Omdat de microfoon daar toch stond te staan, beklom professor Benoit het spreekgestoelte en gaf wat duiding over de werking van het Kinderkankerfonds en wat er met de eventuele opbrengst zou gebeuren.

De aanwezigen genoten nog lange tijd na (het was dan ook een schitterende avond; bedankt weergoden!) én 'de 7' (en de vele helpende handen) konden aan opruimen beginnen denken. Het scherm werd gedemonteerd, de stoelen werden opgeklapt en gestapeld, de glazen kregen een laatste wreefje, het leeggoed werd weggebracht, de parking 'liep' leeg... Mede dankzij de plaatselijke politie gebeurde dat laatste zelfs op een veilige en vlotte manier. En toen zeiden 'de 7' soep; pap konden ze niet meer zeggen.

De adrenaline bleef nog lang nazinderen en de facturen (van scherm, toiletwagen, drank, worsten, broodjes, bloemen, muzikanten... en Sabam) bleven binnenstromen. Toch bleef er een centje over voor hét goede doel; uiteindelijk werden het meer dan één miljoen centjes... Op 2 september konden 'de 7' om 7.07 uur 's avonds dan ook - met de nodige fierheid- een cheque overhandigen

aan professor Benoit waarop zeven ééntjes prijkten. Hij en wij waren wat blij met het mooie bedrag van € 11.111,11.

O ja, als alles goed gaat, komt er volgend jaar een vervolg! Zelfde zanger, zelfde boerderij, zelfde goede doel maar andere datum (13/7/2018) en... andere worsten.

Met vriendelijke groeten van één van 'de 7', Fries Verschaete (papa van Willem* en Soetkin*)

Foto's: Hanne Demarcke

